

از این پس، اوضاع در اروپا به این شکل است / همه باید به وحشت و ترور عادت کنند

اکنونمیست نوشت: موج تازه ای از حملات انتحاری اروپا را در هراس و ماتم فرو برده است. این آخرین حمله نخواهد بود.

اکنونمیست نوشت: موج تازه ای از حملات انتحاری اروپا را در هراس و ماتم فرو برده است. این آخرین حمله نخواهد بود. این نشریه آورده است: در خیابان های بروکسل، هراسان انتظار حمله بعدی را می کشیدند. اما در 22 مارس زمانی که داعش در خیابان زاونتم و تنها ساعتی بعد، در خطوط متروی شهر دست به حمله زد، آمادگی نیروهای پلیس برای این حملات، کمکی به از بین بردن شوک و رنج مردم پس از انفجارها نکرد. دست کم 30 نفر کشته و حدود 200 نفر زخمی شده اند که وضع برخی از آن ها وخیم است. نخست وزیر بلژیک این بمب گذاری ها را "کور، وحشیانه و بزدلانه" خواند.

در روزهای آینده اروپا بار دیگر مراحل سوگ پس از حملات تروریستی را می گذارند: اندوه از دست رفتن جان انسان های بی گناه؛ خشم نسبت به مردان و زنانی که بعضی ها شان شهروند بودند و به نام جهاد دست به جنایت زدند؛ سوال از توانایی نیروهای پلیس و امنیتی؛ و در آخر همان طور که در بولتن ها و تیرهای خبری دیده می شود، استعفایی بی فایده.

اما حتی همین حالا، درست پس از این حملات، دو درس روشن است. یکی آنکه هرچند داعش سال ها در صدر فهرست تروریست های تحت تعقیب قرار گرفته، همچنان نیرو و منابع کافی برای انجام حملات تروریستی همزمان در قلب اروپا را حفظ کرده است. درس دیگری که از پی آن می آید این است که شهرهای بزرگ اروپا و آمریکا باید به مبارزه ای طولانی با وحشت و ترور عادت کنند که در آن هر کدامشان می توانند هدف حملات آتی باشند.

مقاومت داعش زنگ خطر را به صدا در می آورد. بمب گذاری ها در بروکسل درست چند روز پس از دستگیری صالح عبدالسلام، مضمون اصلی حملات سال گذشته در پاریس بود که جان 130 نفر را گرفت. او در طول چهار ماه در میان دوستان و همسایگانش درست چند خیابان دورتر از خانه اش در مولن بیک در حومه بروکسل پناه گرفته بود. روشن است که برخی مردم آماده اند تا روش های عبدالسلام را بپذیرند، حتی اگر هنوز آماده نباشند دست شان را به خون هم وطنانشان آلوده کنند.

علاوه بر داشتن برخی حامیان، داعش در جذب متخصصان توانایی بسیاری دارد. در شش کشور اروپایی 18 جهادی در بازداشت به سربرده و مضمون به دست داشتن در حملات پاریس می باشند. با این حال داعش توانست در حالی که اروپا در آماده باش برای عملیات تروریستی به سر می برد، جهادی های کافی برای تدارک عملیاتی پیچیده و هماهنگ در بروکسل جذب کند. مقامات فرانسوی به این نتیجه رسیده اند که داعش توانسته به راهی برای ساخت بمب با استفاده از مواد شیمیایی مرسوم مانند رنگ مو و لاک پاک کن دست پیدا کند. هنوز سازنده بمب پیدا نشده و تلاش برای نفوذ به نحوه ارتباط تروریست ها ادامه دارد.

تهدید تکرار این حملات رو به کم شدن ندارد. یک ترویست بالقوه در همان منطقه جذب خواهد شد. هزاران مرد و زن اروپا را به مقصد خلافت خودخوانده داعش در سوریه و عراق ترک کرده و در آنجا آموزش دیده و تحت القاءات فکری قرار گرفته اند. لیبی پر از جهادی است. القاعده و داعش برای اثبات توانایی ها و دستاوردهای جهادی شان با یکدیگر رقابت می کنند. احتمال رو به یقین وجود دارد که حملات بیشتری در شهرهای بیشتری رخ خواهد داد.

دولت باید چگونه واکنش نشان دهد؟ اولین قدم آگاهی از این امر است که هدف تروریست ها ایجاد واکنشی شدید است. آن ها زمانی که سیاستمدارانی مانند دونالد ترامپ سوگند می خورد که مسلمانان را از ایالات متحده محروم سازد، شادی می کنند؛ زمانی که رهبران کشورهای اروپای شرقی می گویند تنها مهاجرانی را از سوریه می پذیرند که مسیحی باشند؛ یا زمانی که مارین لوپن، رهبر جبهه ملی فرانسه نماز خواندن مسلمانان در خیابان را با اشغال نازی ها مقایسه می کند. چنین رفتارهای تعصب آمیزی به تبدیل شدن ناراضی ها به حامیان و افراطیون به بمب گذارها کمک می کند. داعش شادی می کند وقتی می بیند کشورهای غربی این توجه را به تعداد کشته شده ها در اروپا نشان می دهند، در حالی که توجه چندانی به تعداد مسلمانانی که در بمب گذاری های بیروت و ترکیه کشته می شوند یا میلیون ها مسلمانانی که در اروگاه های آوارگان در شرایط وخیم به سر برده و یا از جنگ داخلی سوریه رنج می برند ندارد. سیاست باید این هدف را دنبال کند که افراط گرایان را جدا کند، نه آنکه یک جریان را به آغوش آن ها سوق دهد.

اولویت دیگر که در مسیر پیشگیری از واکنش افراطی قرار دارد ایجاد اطمینان در مردم عادی است که دولت در حال محافظت از آن ها است. برخی سیاستمداران تصور می کنند که ترس مردم عادی از کشته شدن در حملات تروریستی بی مورد است.

باراک اوباما در مصاحبه اخیرش با آتلانتیک توضیح داده است که چه طور دوست دارد در جلسات هیات دولت به آن ها یادآوری کند که آمریکایی های بیشتری با افتادن در حمام می میرند. اما تروریسم با مرگ اتفاقی یا حتی قتل تصادفی متفاوت است. علت آنکه مردم به تروریسم چنین واکنشی نشان می دهند این است که احساس می کنند دولت شان نمی تواند به وظیفه اساسی خود که حفظ امنیت آن ها در مواجهه با چنین دشمنانی است عمل کند. ترسی که تروریسم ایجاد می کند تنها یک توهم آماری نیست، بلکه نشان از آن دارد که افرادی که هیچ مرزی نمی شناسند در حال سازماندهی توطئه علیه کشورشان هستند.

بهترین روش محافظت برابر حملات تروریستی ایجاد صلح در خاورمیانه است افسوس که این به رویایی دور از دسترس تبدیل شده است. در وضع موجود باید تلاش بیشتری در رصد ارتباط تروریست های در فضای مجازی انجام داد. سیاست گذاری های مناسب باید از تبدیل شدن بزهکاران خرده پا به افراط گراها در زندان ها جلوگیری کند. انزوای اقتصادی و فرهنگی مناطقی مانند مولنیک باید تمام شود. راه دراز و سختی در پیش است و اکثرش باید بدون دیده شدن انجام شود جز زمانی که به شکست می انجامد.

بسیاری از مواجهه پیش رو هراس داشته و افسوس از دست رفتن آزادی به هدف ایجاد امنیت شان را می خورند. اما تا زمانی که جهادی ها غرب را تهدید می کنند، راهی برای فرار از اقدام عملی نیست. به وضع عادی جدید خوش آمدید.